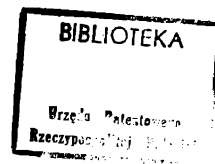

Warszawa, 1 lipca 1939 r.

URZĄD PATENTOWY

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

19a 9/34

Nr 28365.

Kl. 19 a, II.

E 0116 9/34

Wspólnota Interesów Górniczo-Hutniczych Spółka Akcyjna *)
(Katowice, Polska).

Umocowanie szyn na podkładach stalowych.

Zgłoszono 9 lutego 1937 r.
Udzielono 22 kwietnia 1939 r.

Wieloletnie doświadczenia wykazały, że przy używaniu stalowych podkładów kolejowych należy unikać dziurawienia podkładów, jak np. wiercenia otworów do śrub, gdyż powodują one szybsze rdzewienie, a tym samym szybsze zużycie podkładów. Z tego powodu w poszczególnych krajach używa się podkładów, przy których urządzenia uchwyty szyny są połączone z podkładami za pomocą spawania.

Wynalazek polega na tym, że podkładka posiada po obu stronach odpowiednio wygięte ucha, które uniemożliwiają przesuw szyny w kierunku poprzecznym i służą jednocześnie jako oparcie dla kabłąków,

dociskających stopkę szyny do podkładki. Zaleta umocowania według wynalazku polega na tym, że końcowy profil podkładki może być wykonywany przez normalne walcowanie, dzielenie zaś profilu wywalcowanego oraz wycinanie otworów na śruby wykonywane jest za pomocą nożyc, bez potrzeby stosowania maszyn skrawających.

Na rysunku uwidoczniono przykład wykonania umocowania według wynalazku. Fig. 1 przedstawia poprzeczny przekrój umocowania szyny wzdłuż linii I — I na fig. 2, fig. 2 — widok z góry tego umocowania, a fig. 3 — widok boczny umocowania wraz z częściowym przekrojem poprzecznym podkładu.

*) Właścicielka patentu oświadczyła, że wynalazcą jest Franciszek Gerlich, Siemianowice.

Na podkładzie stalowym 1 umocowana jest za pomocą spawania w miejscach 10 walcowana podkładka 4 w kształcie siodła, którego górna płaszczyzna, na której spoczywa stopka 3 szyny 2, jest pochylona normalnie. Podkładka posiada po obu stronach wygięte ucha, których zadaniem jest uniemożliwić przesuw szyny w kierunku poprzecznym. Ucha te służą również jako oparcia dla kabłąków 5, dociskających stopkę 3 szyny 2 do podkładki 4. Dolna powierzchnia jednego i drugiego ucha ma postać cylindryczną, a na samych końcach ucha te są zagięte w górę. Górne powierzchnie ucha posiadają przed zagiętymi końcami wyżłobienia, stanowiące gniazda dla kabłąków 5.

Oba ucha posiadają w środku wycięcia o szerokości odpowiadającej średnicy śrub 7, zaopatrzonych na dole w poprzeczne łby cylindryczne 6. Łby te opierają się o dolne powierzchnie cylindryczne ucha podkładki 4, a na kabłąkach 5 umieszczone są sprężyste podkładki 9, dociskane nakrętkami 8 śrub 7. Przez dokręcenie nakrętek 8 wywierany jest nacisk na kabłąki 5, przy czym wewnętrzne stopki kabłąków 5 naciskają na końce stopki 3 szyny 2, a zewnętrzne — na końce ucha podkładki 4. Trzpień śrub 7 są nieco wygięte, w celu uzyskania równomiernego rozłożenia nacisku na obie stopki kabłąków 5.

Montaż odbywa się w ten sposób, że szynę 2 wkłada się na podkładkę 4, poprzednio połączoną za pomocą spawania w miejscach 10 ze stalowym podkładem 1, po czym zakłada się przez boczne otwory w uchach śruby 7, na które nasuwa się kabłąki 5 oraz podkładki sprężyste 9, i łączy całość przez dokręcenie nakrętek 8. Sprę-

żyste podkładki 9 przeciwdziałają samoczynnemu rozluźnieniu się połączenia nawet mimo uderzeń pojazdów, poruszających się po szynie 2.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Umocowanie szyn na podkładach stalowych, z którymi połączone są za pomocą spawania podkładki do szyn, znamienne tym, że podkładka (4) posiada po obu stronach ucha (11), stanowiące ograniczenie poprzecznego przesuwu szyny (2), przy czym ścianki tych ucha są wygięte walcowo na zewnątrz podkładki, tak iż dolne powierzchnie ucha stanowią gniazda do oparcia poprzecznych łbów cylindrycznych (6) śrub (7).

2. Umocowanie według zastrz. 1, znamienne tym, że końce ścianek ucha są zagięte do góry i posiadają na górnej powierzchni wyżłobienia, stanowiące oparcie dla zewnętrznych stopek kabłąków (5), dociskających stopkę (3) szyny (2) do podkładki (4).

3. Umocowanie według zastrz. 1 i 2, znamienne tym, że ucha podkładki (4) posiadają w środku wycięcie, przez które zakłada się śruby (7).

4. Umocowanie według zastrz. 1 — 3, znamienne tym, że śruba (7) jest lekko wygięta, w celu równomiernego rozłożenia na obie stopki kabłąka (5) siły dociskającej ten kabłąk do podkładki (4).

Wspólnota Interesów
Górnico - Hutniczych
Spółka Akcyjna.
Zastępca: Inż. W. Suchowiak,
rzecznik patentowy.

